

4) Jeżeli na pytanie 1 zostanie udzielona odpowiedź negatywna: czy podmiot zainteresowany może skutecznie powołać się na art. 220 ust. 2 lit. b) WKC w brzmieniu obowiązującym do dnia 19 grudnia 2000 r. w przypadku, w którym nie można następczo stwierdzić, że wystawienie świadectwa EUR.1 przez organy celne było wówczas uzasadnione i zgodne z prawem?

(¹) Dz.U. L 311 z 12 grudnia 2000 r., str. 17.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia Juzgado de lo Social n° 30 de Madrid, z dnia 5 lipca 2004 r. w sprawie pomiędzy C. Sarkatzis Herrero i Instituto Madrileño de la Salud (Madrycki Instytut Zdrowia)

(Sprawa C-294/04)

(2004/C 228/57)

Dnia 12 lipca 2004 r. do Sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia Juzgado de lo Social n° 30 de Madrid, z dnia 5 lipca 2004 r. w sprawie pomiędzy C. Sarkatzis Herrero i Instituto Madrileño de la Salud,

Juzgado de lo Social n° 30 de Madrid zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy przepisy prawa wspólnotowego dotyczące urlopu macierzyńskiego oraz zasad równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do zatrudnienia powinny być rozumiane w ten sposób, że kobieta, która w trakcie korzystania z urlopu macierzyńskiego, uzyskuje zatrudnienie w sektorze publicznym, powinna korzystać z tych samych praw, co pozostali kandydaci, będący laureatami konkursu otwierającego dostęp do funkcji publicznych.
- 2) Niezależnie od rozstrzygnięcia przypadku pracownicy po raz pierwszy ubiegającej się o pracę, jeżeli stosunek pracy trwa, choć z powodu przebywania na urlopie macierzyńskim jest w stanie zawieszenia, czy uzyskanie statusu pracownika etatowego czy stałego stanowi jedno z praw związanych z awansem, którego skuteczność nie może zostać ograniczona faktem pozostawania na urlopie macierzyńskim.
- 3) Czy w tym konkretnym przypadku, przy stosowaniu wspomnianych przepisów, w szczególności tych, które odnoszą się do równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do zatrudnienia oraz po jego uzyskaniu, pracownica zatrudniona czasowo i korzystająca z urlopu macierzyńskiego, w przypadku uzyskania stałego zatrudnienia jest uprawniona do objęcia stanowiska i uzyskania statusu urzędnika wraz z uprawnieniami przynależnymi

temu statusowi takimi jak początek kariery zawodowej i obliczanie stażu pracy już od tej chwili, na tych samych warunkach co pozostali kandydaci, którzy objęli stanowiska i niezależnie od tego, iż zgodnie z prawem krajowym właściwym w przedmiotowej sprawie, korzystanie z praw związanych z rzeczywistym wykonywaniem pracy ulega zawieszeniu do czasu faktycznego jej rozpoczęcia.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie wyroku Raad van State, wydanego dnia 13 lipca 2004 r., w sprawie M. G. Eman i O. B. Sevinger przeciwko College van burgemeester en wethouders van Den Haag

(Sprawa C-300/04)

(2004/C 228/58)

Do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich został wniesiony wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie wyroku Raad van State wydanego dnia 13 lipca 2004 r. w sprawie M. G. Eman i O. B. Sevinger przeciwko College van burgemeester en wethouders van Den Haag, który wpłynął do Sekretariatu Trybunału dnia 15 lipca 2004 r.

Raad van State zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy druga część Traktatu znajduje zastosowanie w stosunku do osób posiadających obywatelstwo Państwa Członkowskiego i osiadłych lub zamieszkujących na terenie krajów i terytoriów zamorskich w rozumieniu art. 299 ust. 3 WE, utrzymujących szczególne stosunki z tym Państwem Członkowskim?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi negatywnej - czy Państwa Członkowskie mają swobodę, w świetle art. 17 ust. 1 zd. 2 WE, nadawania swego obywatelstwa osobom osiadłym lub zamieszkującym w krajach i terytoriach zamorskich w rozumieniu art. 299 ust. 3 WE?
- 3) Czy wykładni art. 19 ust. 2 WE, mając również na uwadze art. 189 i 190 ust. 1 WE, należy dokonywać w ten sposób, że przymiot obywatelstwa Unii idzie w parze, bez dalszych rozważań, z czynnym i biernym prawem wyborczym w wyborach do Parlamentu Europejskiego, pomijając nierezadkie wyjątki zawarte w systemach prawnych Państw Członkowskich jak przykładowo pozbawienie prawa wyborczego na podstawie skazania karnoprawnego lub ze względu na niezdolność do czynności prawnych?
- 4) Czy art. 17 w związku 19 ust. 2 WE, rozważane w świetle art. 3 Protokołu Dodatkowego zgodnie z wykładnią Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, stoi na przeszkodzie posiadaniu przez osoby nie będące obywatelami Unii czynnego i biernego prawa wyborczego w wyborach do Parlamentu Europejskiego?